

DOKOSIĆ (1) *vb pf*

part praet act dokosiwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Dokończyć koszenia: á ia dokośiwfzy [siana] (bo iufz trofzká zoftáie) poydę zá tobą. (marg) Siáno kośił S. Ekwicyufz. (-) SkarŻyw 212.

Formacje pochodne cf KOSIĆ.

SB